

הקדמה לאטב"ח

עץ היים למוצאיהם

ב"ן							מ"ה						
מלכות (מלך הו')	ו"ק דב"ן						מלכות (מלך הו')	ו"ק דמ"ה					
מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד					
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
↓	↓						↓	↓					
נוק' (רחל)	נוק' (שבנופו, ו"ק דב"ן) (בונה את צד הב"ן של הנוק' הנפרדת באטב"ח)						נוק' (יעקב)	ז"א (ו"ק דמ"ה) (בונה את צד המ"ה של הנוק' הנפרדת באטב"ח)					

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
רחל (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דב"ן)					

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יעקב (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דמ"ה)					

כל פרצוף נבנה ע"פ מערכת חלוקת השפע (כמפורט במקומו), ומתפרט ל"ס דמ"ה (מוחין דאבא) וי"ס דב"ן (מוחין דאימא). פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה, וו"ק דב"ן) נבנה באופן זה (כמפורט בע"ח, שער אנ"כ פ"ו):

פרצוף נוק' (שבנופו, נבנה מו"ק דב"ן)							פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה)						
מלכות	קטנות						מלכות	קטנות					
מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד					
	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר		כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
	חכמה	חכמה	גדלות	חכמה	חכמה	חכמה		חכמה	חכמה	גדלות	חכמה	חכמה	חכמה
	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה		בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד		חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
	גבורה	גבורה	יניקה	גבורה	גבורה	גבורה		גבורה	גבורה	יניקה	גבורה	גבורה	גבורה
	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת		ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח		נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
	הוד	עיבור				הוד		הוד	עיבור				הוד
	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד		יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
	מלכות	זיווג או"א וג' ימי הקליטה				מלכות		מלכות	זיווג או"א וג' ימי הקליטה				מלכות

וכן נוק' דז"א נבנית במקביל לז"א (כמפורט שער אנ"כ הנ"ל), בשלב ראשון רק המלכות שלה (לעומת חג"ת נה"י בז"א), ובהמשך באטב"ח, ובינות וגבורות.

רז) ש' כתב הרב צדוק ג' דר"ה די ל"ב ע"א ד"ה וציוס צ' דר"ה וכו' ומה טעם תקיעת שופר גם ציוס צ' דר"ה אבל הענין הוא כי אעפ"י שז"א נתעורר והקיץ משנתו ציוס א' ע"י תקיעת השופר עכ"ל כיון שלא ננסר מוח החכמה שבה רק הכתר שבה בלבד כנ"ל לכן עדיין אין זה התעוררות גמור ועדיין חוזר וישן עד יום הצי שננסרה החכמה שבה כנ"ל וירדו שם הגבורות דחכמה שבו וכיון שירדו שם הגבורות דחכמה שבו אז חוזרים לתקיע שופר ציוס צ' ומתעוררים המוחין וא"ל ז"א לחזור ולישן עוד עכ"ל ה"א אלה היא מה תלוי נסירת מוח חכמה שבה לשנת ז"א כבר מיוס א' ננסרו כחצ"ד חג"ת דז"א ונתנו כל הגבורות בכתר דרחל וציוס צ' מכתר שלה לחכמה שלה וגם פרק עליון דנ"ל דז"א ולמה הוא ישן עוד וכי בשביל שלא ירדו הגבורות בחכמה שבה הוא לריך לישן ל"ל ה' יע"א :

ת' הלשון של שה"כ הוא קשה להבין נוטה לכאן ולכאן מה שכתב והקיץ משנתו ציוס א' ע"י תקיעת שופר מוצן כבר הקיץ ומה שכתב אין זה התעוררות גמור ועדיין חוזר וישן עד יום הצי שננסרה החכמה שבה מוצן עדיין לא הקיץ כהוגן עד יום צ' לזה תירץ ר' שאל דווקא הי"ו מה שנתקן ציוס א' בתקיעות אהי דפנים אבל פנים דפנים עדיין לא נתקן עד יום צ' עולה למ"ן אהי דפנים ומציא פנים דפנים ולפי שעדיין לא נתקן צחינת יום א' נקרא ישן וגם ע"י שעולה למ"ן נקרא ישן וגם יום א' הנוקי מקבלת מאימא אבל יום צ' הנוקי אינה מקבלת אלא מז"א ויום א' ננסר מספירה לספירה ויום צ' מפרק לפרק ולא יחיה התעוררות גמור עד שינסר כתר וחכמה דנוקי כנ"ל בשב"כ אחר שננסר כתר וחכמה דנוקי אין לריך ז"א ליבן עוה בקלור מה שננסר ציוס א' נקרא הקיץ על אותה צחינה ומה שנשאר תקונו ליום צ' נקרא ישן לאותה צחינה ולא הקיץ לגמרי עד שיגמר נסירת אהי ופנים דפנים דיום א' וגם יום צ' וזה מהרי שד"ה :

וכן תירץ כרי שמן שאון ח"ג דף ק"ך ע"א וז"ל ע"י שעולה למ"ן צחי אהי דפנים הנמשכים ציוס א' ע"י השופר ללורך פנים דפנים וכו' נמלא דגם צחי זו וצחי אהי דפנים דפנימיות ז"א ישן ציוס צ' עיין שם באורכי ה' יע"א :

רז) ש' כתב הרב צב"כ דרוש ר' דר"ה די ל"ד ע"א ד"ה ועתה לריך לבאר איך נרמזים ה"פ ר"ו הנז' בהי שמות הו"ה אדנות הנז' הנה מקום בא' שהוא המלכות שתחת היסוד דז"א יש שם הוי"ה אדנות שהיא צג"ו ל"א גם יש בה שם אדנות צריצוע וכו' אח"כ עולה ציסוד וכו' ה"א אלה היא שם אדנות הוא צבריאה לא צאלילות צאלילות ה' אחרונה נקראת לא אדנות ואיך עתה צאלילות אומר יש בה שם אדנות צריצוע ל"ל ה' יע"א :

ת' עיין ע"ה שער ל"ה סוף פי' א' שכתב וז"ל נמלא כי המלכות צקטנותא נקראת ה' תתאה והיא עפולה אל השם הוי"ה וכאשר נשלמת עמו פצ"פ יש לה שם אחר צפ"ע אדנות או אלקים כפי הזמנים וכו' נמלא טעם מה שקרינו אדנות צבריאה וכו' אחרונה צאלילות יען צאלילות שהיא נקודה קורים אות ה' אחרונה וצבריאה שהיא פרלוף שלם קורים אותה אדנות אבל לעולם כל מקום שהיא פרלוף שלם נקראת אדנות וכל זמן עדיין נקודה נקראת ה' אחרונה מרי שד"ה :

הנזי מהפך להמתיק כ"ז אזהרות גוי וג"ד פ"כ
 י"ל שהכ"ז אזהרות הם הממתקים כנזי בחיבת
 ופ"י שבי ימתיק מ"ן כנזי וצ"ג וצ"ז אזהרות
 וכו' מולאות פ"כ א"כ עכשיו הם לריכוס מתחזק?
תשובה ע"י המשכת האור העליון מהפך
 דז"א נמחק הכ"ז אזהרות שהם
 כלים כי האזהרות הם כוד כללים, והדין נעשה
 נ"י"ד ג"ד מספר ז' יודין דע"ג וס"ג ומתחזרים
 עם צ' יודין דאלף ויכוז יגוד ר"ל במשכה
 למתק צהם הדין וכל הוודין דאלף הם רמז
 צלמא צשכול שהל"צ שוניים הם רמוזים צאות
 אי לכן צכל מהוק יחיה ע"י אות אי מהכ"ג
 שד"ה נ"י :

ק"ד) שאלה כתוב צשכ"ז (דכ"ט ע"ג)
 וז"ל ב רוך צכאן הכרע גופך
 צלצד ותכוין להוריד ו לגזי ה פירוש כי
 המלכות היא ה תתאכ וכיא עתה צביכל ק"ק
 דצריאה ולריכה לעלות ולכן אנו מכוונים להוריד
 ו לגזי כי תתאכ להעלותה ע"כ י"ל שזה
 הופך הכלל הידוע שהמלכות צביוחה צצריאה
 היא נקראת אדני וכשכיא צאל"י תחת היסוד
 אז נקראת כי התרונה דכויה צסוד ארצעה
 ראשו שגים הם עיון צשכ"ז (דל"ג ע"ג)
 וראיתי להרב "שמן ששין" לשכ"כ (דט"ל ע"א)
 שפקשה קן ולדד צכמה אופנים ולא הכריע
 יעוש"צ והיע"א :

א"ה נראה שהם צ' מונו כ"צ אהוון וכ"מ
 משהכ"ז (דל"ה ע"ג) וז"ל תכוין כי
 פ"י הוא הויה דס"ג ועם כ"צ אזהרות היוולאות
 ממנה כרי פ"ה ועם חמש מולאות של הפה
 שמהם יולאות הכ"צ אהוון כרי ל' כמניון
 ופ"י ע"כ משמע דכ"צ אהוון הממתקים הם
 צחינת השורש היוולאת מכ"ג אכל כ"צ אהוון
 דצחינת הפה הם צחינת האזהרות עלמם שהם
 כוד הכלוס ואלו לריכוס מיתוק וכמ"ש מו"ה
 אוצר החכמה שד"ה יחש"א :

תשובה מ"ש להוריד ו לגזי כי תתאכ
 להעלותה ר"ג בהמשכה מלאת ו'
 לואת כי שכיח תחת היסוד ומלאת כי נמשך
 לשם אדני שצביכל ק"ק דצריאה להעלותה
 לאל"י וכ"מ משהכ"ז (דל"ג ע"ד) וז"ל תכוין
 צכריעת גופך להוריד ו לגזי כי תתאכ להאיר
 ולתת צה כח שתוכל המלכות הנקראת אדני
 צביוחה צכוד נקודה צצריאה להעלות למעלה
 וזו הכי שאלו מורידין אות ו לגזי היא שורש
 כג' של המלכות אותה הנקראת כי תתאכ של
 הכויה העומדת תחת היסוד דז"א עכ"ל
 מהכ"ג שד"ה נר"ו :

ק"ו) שאלה כתוב צשכ"ז (דכ"ט ע"ג)
 וז"ל עתה צעדין לא נכנסו
 רק המוחין ד"ק נמלא שכל הארה של אותם
 הכ"צ אזהרות שצבונה הנמשכין אל ז"א הם
 עדיין על ריבא דז"א וההארה שיהיה נמשכת
 צחג"ת היא עתה צרישא דז"א, וצ"ג שבו
 מתחלקות אלו ש"י עולמות שהם הכ"צ אהוון
 הנזי ע"כ ל"ל א"ך יהיה מליאות שהכ"צ יתחלקו
 צהם מספר ש"י הלא אין המספר מתאים :
תשובה מזה הרגיש צשמן ששון לשכ"ז
 אה"ח 1234567 (דט"ל ע"א) וזת"ד עיון צספר
 "קבלת יעקב" שכתב משה הרב צענין ש"י
 עולמות הם מל"צ נתיבות חכמה כ"ה כלול
 מכשר כרי ש"ך ונתיב כראשון נעלם מאד והוא
 נתיב לא ידעו עיט נשאר א"ל נתיבות כ"ה
 כלול מיווד כרי ש"י עכ"ל ועיון צע"ה שער
 טנת"א פ"ה א"ך הם ל"צ נתיבות שהם כ"צ
 אהיון ועשר ספירות עשר אהיון כרי ל"צ עכ"ל
 כש"ש יעוש"צ :

קט"ו) שאלה כתוב צשכ"ז [דכ"ט ע"ג]
 וז"ל אצל כאן נצארכו צקלרה
 והוא כי המוחין דו"ק הם רמוזים צשני אזהרות
 י"ה האחרונים דא"כיה ואלו שני אזהרות י"ה
 שהם המוחין צג"ר דז"א ולכן אנו מורידין
 הארה מאלו צ' אזהרות י"ה שהם המוחין
 דו"ק העומדים עתה צג"ר דז"א ואלו מורידין
 אותם אל ג' המלציות דז"א ומשם ולמטה ע"כ
 וקשה בלא הו"ק דמוחין שצאו צק"ש נחלצשו
 צחצ"ד הג"ת דז"א וגא רק צראשו מ' אומרו
 העומדים צג"ר ומורידין הארה מו אל ג'
 המלציות והוא כפך מ"ש צכ"מ כגודע :
תשובה כונת הרב עפ"י מ"ש צדרוש
 הדעת וכמ"ש הרש"ש זיע"א
 צהקדמת רחמי"ן [ד"ו ע"ד ד"ה זה הכלל] וצנכר
 של"ס [ד"ג ע"ד ד"ה וצבר] והמורם מעקומות
 הנזי

מכבוד שמות המיחין אבל שמות הנלמים לא
 נזכרו ולפי מ"ש הרש"ש היה לרין להזכירם
 בלשית בטמיה מלנו להפך שכתוב בברשות
 יוד הי דקס"א אלף הי דקס"א בזקיות
 כתוב ויו הי דע"ג יוד הי דע"ג וע"ש ובמות
 חלו בתיבת צחך קראם ו"ק דלמי כמוהין
 ובאתה ג"ר דלמי כמוהין ובתיבת כ" ו"ק
 וג"ר דלמי המיחין אך בהתימת ברכת אבות
 בתיבת צחך כ" נחבר ו"ה דמוהין עם ו"ה
 ובאתה לחבר א"ה דמיחין עם י"ה וע"ש
 אי"כ מה הוא הכונה שפעם קראם ללמים ופעם
 קראם מוחין עכ"פ ממ"ל למ"ה לא סודר שני
 הכונים שמות המוחין וגם שמות הללמים כיון
 שגמחך נכונה וביש"א :

תשובה לענין שמות לית כלל שיון
 בבקדמת ריב"ג (ד"ט ע"א) וז"ל
 ואח"כ מזדווג עם נוקי וכו' וממשיכים אותם
 בצירורים עם הנרנח"י כנ"ו לפרלוף הכו"ל
 בהתהון בנחית מוחין מלובשים בלגם הנמשך
 מהמיחין של הפרלוף הכו"ל בענין המזדווג
 והמתקן וכו' באופן כי ננח"י דז"ה דלמי
 נמשכים לו מלובשים צמיחין המלובשים בלגם
 הנמשך ממוחין דיבסו"ת שהמיחין בהם
 דיבסו"ת מלובשים בלגם הנמשך ממוחין דא"ח
 שילאין וכו' ע"כ נמלא שלגם המיחין דז"ה הוא
 מהמוחין של פרלוף בעליון ממנו שהם יבסו"ת
 וכמוהין דיבסו"ת הם ה"ה דקס"א ומוחין
 דלמ"ה הוי"ה דע"ג מלובשים בהם :

ומה שכתב בסידור יוד הי דקס"א ואלף הי
 דקס"א ופעם קראם ללמים ופעם קראם
 מיחין חמת שנקראים מיחין ונקראים ללמים
 יטן בהם מיחין דא"ח וללמים לזו"ן ובענין
 ק"ש שכתב מוחין דוקא ולא לז"ר הללמים
 ובעמידה סודר ללמים ולא כמוחין לענין סודר
 כך סודר הרש"ש צדק זו אבנ לרין לכון
 להמשך הנרנח"י הויה המנוקדות חוץ כמוהין
 והם חוץ ללמים שהם ממוחין דיבסו"ת צחך
 כלבשים שהם נכ"י דאימ"ה להמשיכם לתוך
 הכלים דז"ה ע"ד שכתב צע"ה שער השמות
 פ"ג וז"ל צקולור להמשך ה' החרונה בניקוד
 הדרך בכלי חילון דאותה ספירה ו' דהוי
 בכני המלעי דאותה ס' ה' ראשונה דהוי
 בניקוד

תשובה מ"ש צע"ה הוא מוכנס וכן הו"ה
 הוא הוי"ה פשוטה ובהוי"ה טלמה
 הפשוט גדול מכלמ"ה שבה אך יש מלוי גדול
 מהפשוט ובמל"ה טלמו יש צו פשוט ומל"ה
 והפשוט שבו גדול מהמל"ה שבו אבל לא בכל
 הפרטים יביח הפשוט גדול מהמל"ה כדרך שיש
 צ"ן גדול מע"ב מוכרס"ג שד"כ יל"ו :

ק"ט) שאלה כתוב בשהכ"ן [דכ"ח ע"א]
 וז"ל וכענין הוא שצכו"ת
 הנוקי למטה בעולם צ"ע הוא שם צהות
 פרלוף שלם וכאשר העלה בעולם האל"י וכו'
 ושם חייגה הל"ה בצהינת נקודה קטנה ע"כ
 ל"ל מכו כונת דבר זה איך יש מליחות שהפרלוף
 יתספך לנקודה ואח"כ מתגדלת צלמי ותהיה
 פרלוף אי"כ מה ענין הפרלוף שהיה צצ"י ?
תשובה כשיתחיל הנוקי בצריחה יש זה
 טבר מלכויות דעשר הפירותיה
 ובזה הוא פרלוף שלם דמלכויות דו"ס אבל
 כשעולה לאל"י כולם נקראים ספירת מלכות
 ועתה הוא נקודה כלולה מעשר ולרין להבנים
 לה עשר הפירותיה ע"י אי"כ דלמ"ה לכן
 בצריחה נקראת פרלוף וצלמי תהיה שיטור
 נקודה אחת מוכרס"ג שד"כ נ"ו :

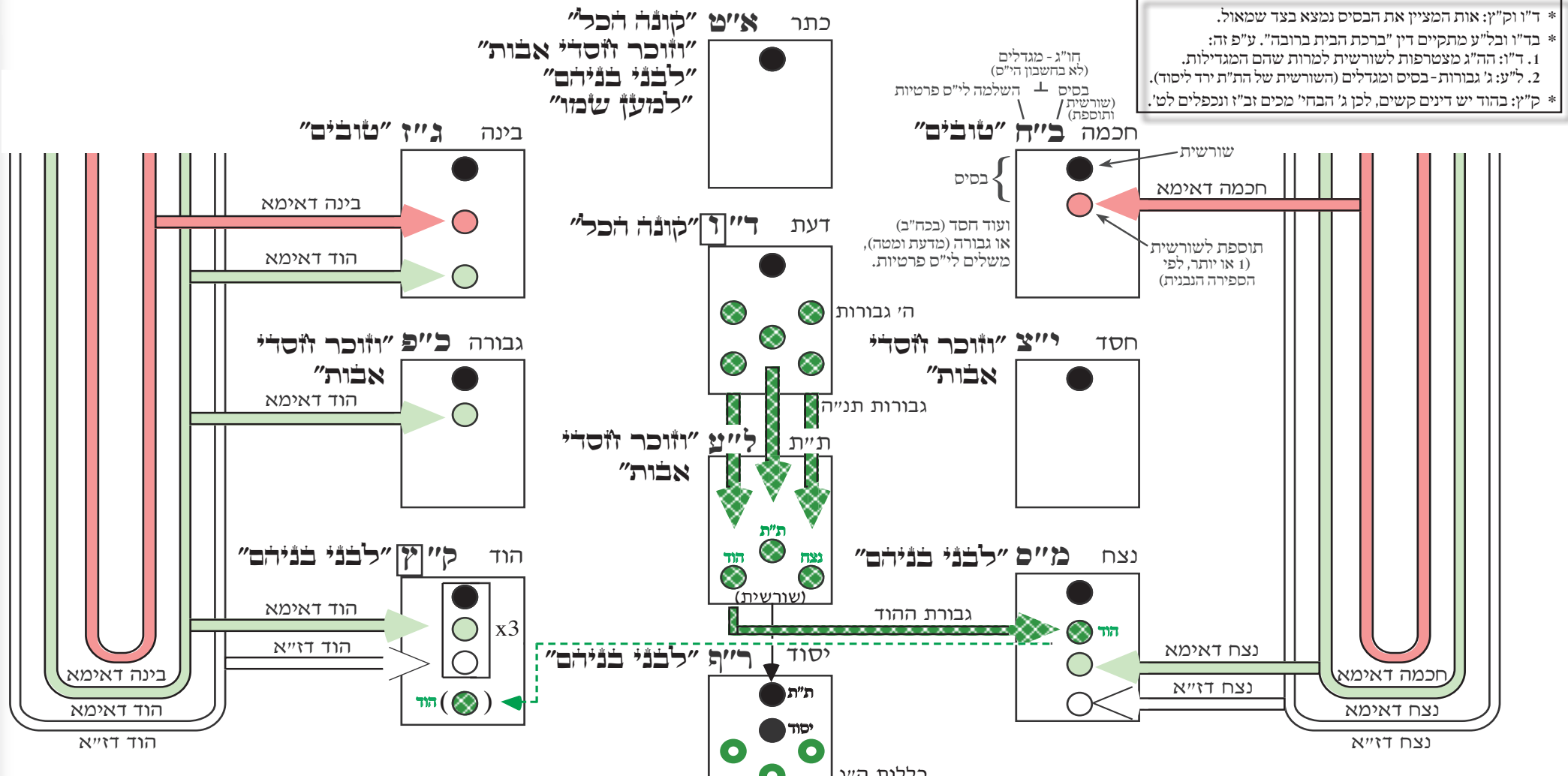
קכ) שאלה כתוב צכ"ר שלום [דג"ל ע"ג]
 וז"ל ואיני כמחזיר הלה
 כמזכיר לכשתדג מאד לכון בכל פרטי כונת
 שמות הכפירות ומקיפיהם המצוהרים בשער
 השמימי ושמות הנרנח"י שהם הויות המנוקדות
 ומקיפיהם להמשיכם מלובשים תוך שמות
 כמוחין שהם שמות בלתי ניקוד וכה מלובשים
 חוץ כללם ולהמשך כללם לחוץ אותם בשמות
 דו"ס דאותו פרלוף המתייחס לאותם המיחין
 והנרנח"י וזאת היא הכונה בפלימה עכד"ק
 נמלא שלא תקרא כונה שלונה אלא כשמכוין
 כנ"ו ונדע שהכלל צודינו הוא ב"ר צמ"א
 ר"ל כלים דז"ה וכתובים ימשך הלבושים שהם
 נכ"י דאימ"ה וכתובים כללם שהוא לבוש דק
 חוץ וכתובים המוחין שהם עסמ"צ וביול"ה
 וכתובים הנרנח"י שהם הויות ואח"כ המנוקדות
 שהם האורות וכנ"ל בשאלה ג ע"ש :

א"כ לריכים חנו לידע מכו לזרת כללם
 ובא"ז שיות נקראכה בנית בק"ש

ח

דרוש אטב"ח - בניית פרי רחל (בהארה) עיי ע"ח ח"ב דף נ"ג

* ד"ו וק"ץ: אות המציין את הבסיס נמצא בצד שמאל.
 * בד"ו ובל"ע מתקיים דין "ברכת הבית ברובה". ע"פ זה:
 1. ד"ו: הה"ג מצטרפות לשורשית למרות שהם המגדילים.
 2. ל"ע: ג' גבורות- בסיס ומגדלים (השורשית של הת"ת ירד ליסוד).
 * ק"ץ: בהוד יש דינים קשים, לכן ג' הבחי' מכים זב"ז ונכפלים לט'.

כלי ת"ת דז"א (ע"ה ח"ב דף נ"א סע"ד)

שליש עליון	לצורך אור ש"ע דת"ת	חצי עליון דשליש אמצעי	אור בש"ת דת"ת
חצי תחתון דשליש אמצעי	נותן לכתר דנוק'	חצי עליון דשליש תחתון	נותן לדעת דנוק'
חצי תחתון דשליש תחתון	נותן לת"ת דנוק'		

ולכן הת"ת יכול לתת את הנקודה השורשית שלו ליסוד שאין לו על מי שיסתמך (בז"א)

מלכות ש"ן "למען שמו"ן

קס"א קמ"ג קנ"א

כלל דכללות הי"ג

כל המהות של המלכות היא חותם, לכן לא רואים את השורשית (ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)

- נקודה שורשית
- כללות הגבורות
- ⊗ גבורות
- הארת מוחין דאימא
- הארת נה"י דאימא (לבוש)
- הארת נה"י דז"א (לבוש)

בציור זה הבאנו רק את מרכיבי הבסיס (שורשית ותוספת לשורשית). המגדיל וההשלמה ליי"ס אינם מובאים כאן, מלבד המגדיל של ההוד (ק"ץ), שהרי יש כאן דין מיוחד שגבורת ההוד, קודם כל שימש בתור תוספת לשורשית, ואח"כ הולכת למקומה בספירת ההוד, להגדילה ליי"ס. בטבלה שבעמוד הבא, הבאנו את כל המרכיבים.

סדר בנין אטב"ח

מלכות	יסוד	הוד	נצה	ת"ת	גבורה	חסד	דעת	בינה	חכמה	כתר	ספירות
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	9 הוד דאימא	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	8 הוד דאימא	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	7 הוד דאימא	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	6 הוד דז"א	5	5	5	5	6 חסד	5	5	5	5
6	6	5 הוד דז"א	6	6	6	6	5 גבורה	6	6	6	6
7	7	4 הוד דז"א	4	7	7	7	4 ת"ת	7	7	7	7
כלל' דכלל' ה"ג			4 הוד					7 הוד			
3 קס"א דאימא	8	3 הוד	3 נצה דאימא	3 ת"ת	8	8	3 נצה	3 בינה דאימא	8	8	8
2 קמ"ג דאימא	2 ת"ת	2 הוד	2 נצה דז"א	2 נצה	2 הוד דאימא	9	2 הוד	2 הוד דאימא	2 חכמה דאימא	9	9
1 קנ"א דאימא	1 יסוד	1 הוד	1 נצה	1 הוד	1 גבו'	1 חסד	1 דעת	1 בינה	1 חכמה	1 כתר	שורשית
שן <תס> למען שמו (לבושי תנ"ה דאימא)	רף	קץ לבני בניהם (ג' גבורות קשות אלו, מכות זו בזו, ועושות ט' ספירות)	מס	לע (נקו' שורשית של הת"ת ירדה ליסוד, ברכת הבית ברובה. תנ"ה גם מגדיל וגם נגדל)	כפ וזוכר חסדי אבות	יצ	דו קונה הכל (ברכת הבית ברובה - ה"ג גם מגדילות וגם נגדלות)	גז טובים (חיוזק מנז"ה דאבא)	בח	אט קונה הכל וזוכר חסדי לבני בניהם למען שמו (ד' רבעים)	

מקראה: כ - נקודה שורשית (1). תוספת לשורשית (2): ת - מוחין דאימא. נ - לבוש דאימא. נ - לבוש דז"א. חו"ג המגדלים: נ - חסדים. ת - גבורות. 1 - ההגדלה לז"ס.

(עפ"י סידור הרש"ש חלק ו' דף ז')

כוונת המשכת המוחין דכתרים די ספירות דקטנות וגדלות ראשון ושני שצריך לכוון בטבילת ליל שבעות. ותחילה יכוין לעלות אור החוזר דחסדים לכחב"ד, ואח"כ יכוין להמשיך הכתרים כנזכר בדרוש שישי משער כ"ה.

יכוין לעלות הכפל דשני שלישי העליונים דחסד הראשון המתפשט בספירת החסד דז"א שהוא אור החוזר, דחח"ן דחכמה וחסד דפרצוף אמצעי חג"ת דז"א לחח"ן דחסד ונצח דפרצוף הפנימי חב"ד ואור החוזר דחסד דחח"ן דנצח דפרצוף האמצעי לדת"י דת"ת דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל בשני שלישי העליונים דחסד השני המתפשט בספירת הגבורה דז"א שהוא אור החוזר דבג"ה דבינה וגבורה דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לבג"ה דגבורה והוד דפרצוף הפנימי חב"ד דז"א ואור החוזר דחסד דבג"ה דהוד דפרצוף אמצעי לדת"י דיסוד דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל דשליש התחתון¹ עם הכפל דשליש העליון דחסד הג' המתפשט בת"ת דז"א שהוא האור החוזר דדת"י דיסוד ודת"י דדעת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לת"ת דישסו"ת שבו מלוכשים שורש די מוחין דכתר דז"א ועל ידי כך יכוין להמשיך ולהשלים התפשטות חלק העליון דת"ת הנזכר בישסו"ת.

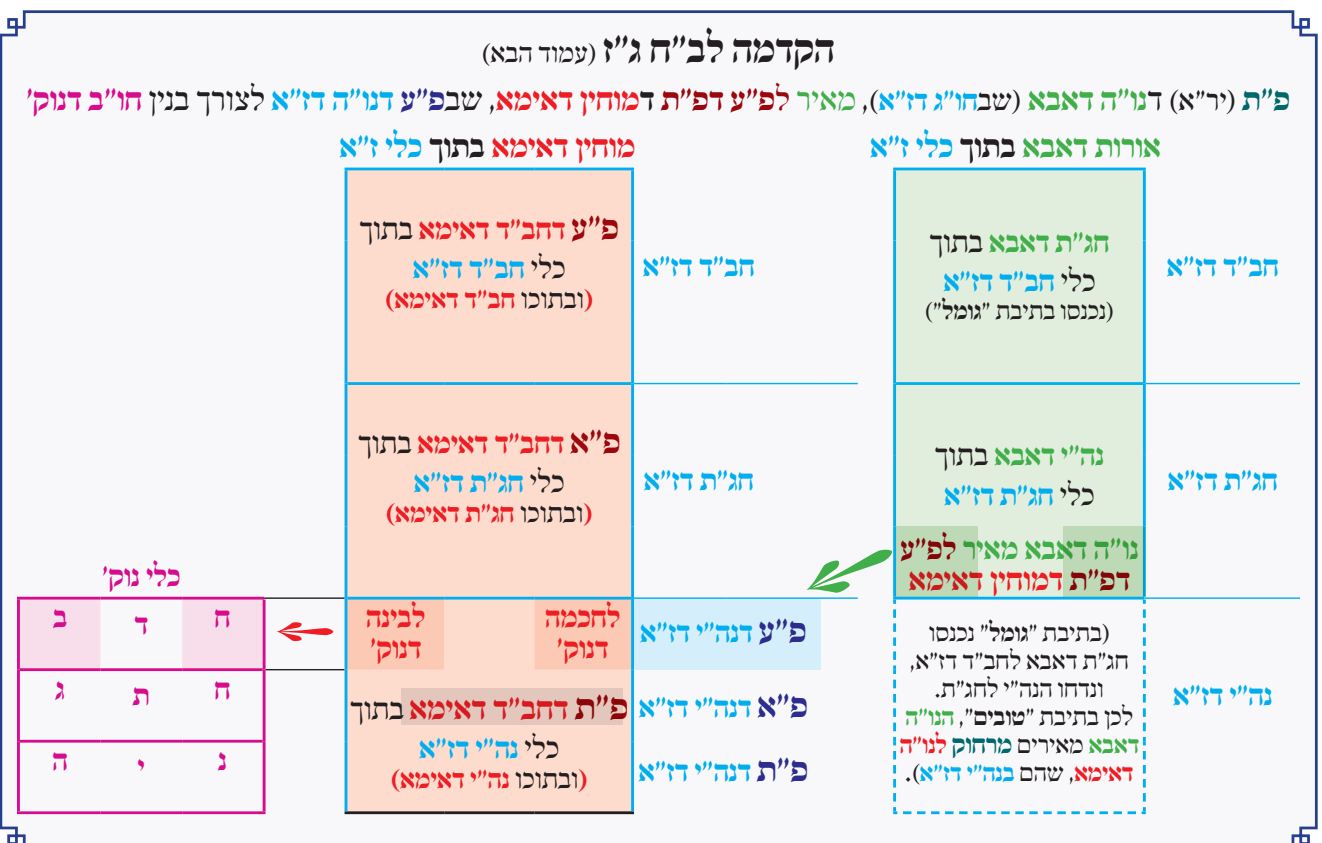
ויכוין להמשיך תשלום התפשטות הת"ת הנזכר דישסו"ת מאחורי רישא דז"א עם עצמות אורות דנה"י דישסו"ת שבו שהם הנה"י החדשים עד כנגד החזה דז"א מאחוריו.

ויכוין להעלות הכפל דשליש האמצעי דחסד השלישי המתפשט בת"ת דז"א שהוא אור החוזר דדת"י דת"ת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לתוך סיום הת"ת הנזכר בישסו"ת שכנגד אחורי החזה דז"א, ולהמשיך סיום הת"ת הנזכר עם המוחין שבו לפרצוף הכתר **דנוק'** קדישא דז"א.

יכוין עתה להמשיך ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכל אחד מעשר ספירות חב"ד חג"ת נה"י דישסו"ת ודאו"א עם ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דצ' ול"מ דה' צלמי המוחין שבהם ובתוכם שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד ועליהם שם אהי"ה מקיף בניקוד קמץ לחח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכתר דכל אחד מי ספירות חב"ד חג"ת נה"י דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דבינה ודחכמה דז"א ומספרם ליעקב ורחל על דרך הנזכר לעיל בז"א ממש.

יכוין (במחשבה) ע"פ סידור של חול (ח"א), כונות אטב"ח לבניית הנוק' והמשכת הכתרים (דכתרים) לזו"ן:

במילים "טובים" (דף ס"ד ע"ב), וימשיך **"קונה הכל"** (דף ס"ז ע"ב), עד **"למען שמו"** (דף ע"א ע"א).

1 ע"פ התו"ח דף קכ"ט יש להעלות הכפל דשליש עליון ואמצעי לכתר דז"א, פרק תחתון מיועד לכתר דנוק', כמ"ש בסידור חול. וכתב התו"ח שיש לכוין כך בסדר שבעות.

[סד:]

* [טובים]

[סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [אותם י"ס דמלכות, נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך להוסיף על כל נקודה [שרשית] ט"ס, לעשות מכל נקודה פרצוף אחד [היינו שכל ספירה תהיה שלימה בי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן הטיבור דז"א ולמטה (ע"ח שי"ט סופ"ו). סידור היר"א 615, הרב הדאיה 337] להמשיך הארה [מפ"ת (יר"א)] דנו"ה דמוחין דאבא (שבחו"ג דז"א), לפ"ע דפ"ת דמוחין (חב"ד) דאימא, שבפ"ע דנו"ה דז"א, לתת בהם (במוחין דאימא) כח לתקן חו"ב דרחל

לתת כח מנו"ה דמוחין דאבא

הארה דהוד דאבא

אהיה
יהוה

יוד הי ואו הי (בינה)
אלף הי יוד הי (הוד)

הארה דנצח דאבא

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי (חכמה) מוח דאבא
אלף הי יוד הי (נצח) לבוש דאבא

לנו"ה דמוחין דאימא

אהיה
יהוה

[גז]

אהיה
יהוה

[בח]

וגם להמשיך הארה מהוד דאימא (לבוש) שהוא הוי"ה בקבוץ, וגם [הארה] ממוח הבינה שבתוכו שהיא הוי"ה בקבוץ [להוציא כנגדו ספי' חו"ב דמ"ה וב"ן], לתקן חו"ב [פרטי, דבינה] דרחל. ועל ידי הארת החסד דהוד (או"ח) (שהיא הוי"ה בקבוץ (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אור' דחלקה, עם המל'], ויהיו י"ס [פרטי דבי' דרחל] (א)

להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפ"א (עליון) דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק, [הארה להוציא כנגדו ספי' חכמה דמ"ה וב"ן], ולתקן חכמה [פרטית, דחכמה] דרחל. ועל ידי הארת החסד דנצח (דאו"ח) (המגדיל) דז"א שהוא הוי"ה בחיריק (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אורות דחלקה, עם המלכות], ויהיה י"ס [פרטיות דחכמה דרחל]

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

ממוח בינה דאימא
שבפרק א' דהוד דז"א
יוד הי ואו הי (מוח)
אלף הי יוד הי (לבוש)

ממוח חכמה דאימא
שבפרק א' דנצח דז"א
יוד הי ויו הי (מוח)
אלף הי יוד הי (לבוש)

[הוד]
(מים מגדלים-או"ח)

[מוח בינה (בהוד)] [לבוש הוד (דאימא)]

[נצח]
(מים מגדלים-או"ח) [מוח חכמה (מלובש בנצח)]

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

ג' כלי בינה דרחל

אלף הה יוד הה
אהיה
א אה אהי אהיה

‡

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הה
יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה
י יה יו יהוה

בח

* יש לציין שבנין הנוק' באטב"ח הוא עבור כל פרצוף ג' וד' הכוללים, כנגד כל בנין ז"א של ספירת העומר. וכן, הבאנו כאן את שמות המוחין והלבושים, כדרוש בתקופה הזאת (מפסח עד שבועות).

○ עיין ע"ח ח"ב דף ט"ז ע"ג הגהת השמ"ש אות א', דף י"ב ע"ג, דף נ"ד ע"א. מבו"ש דף נ"א ע"ב. שה"ק דף פ"ב ע"ב. עיין לעיל בהקדמת מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א על אטב"ח, בענין ב"ח - ג"ז, מוזכר שהאור חוזר דנו"ה הוא המגדיל. ועי' שם גם בענין לבוש הוד דאימא, שלכאורה היה צריך להיות שם קמ"ג ולא הוי"ה פשוטה.

א. עיין בשער הירח דרוש ד'.

[קוֹנָה הַכֹּל]

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

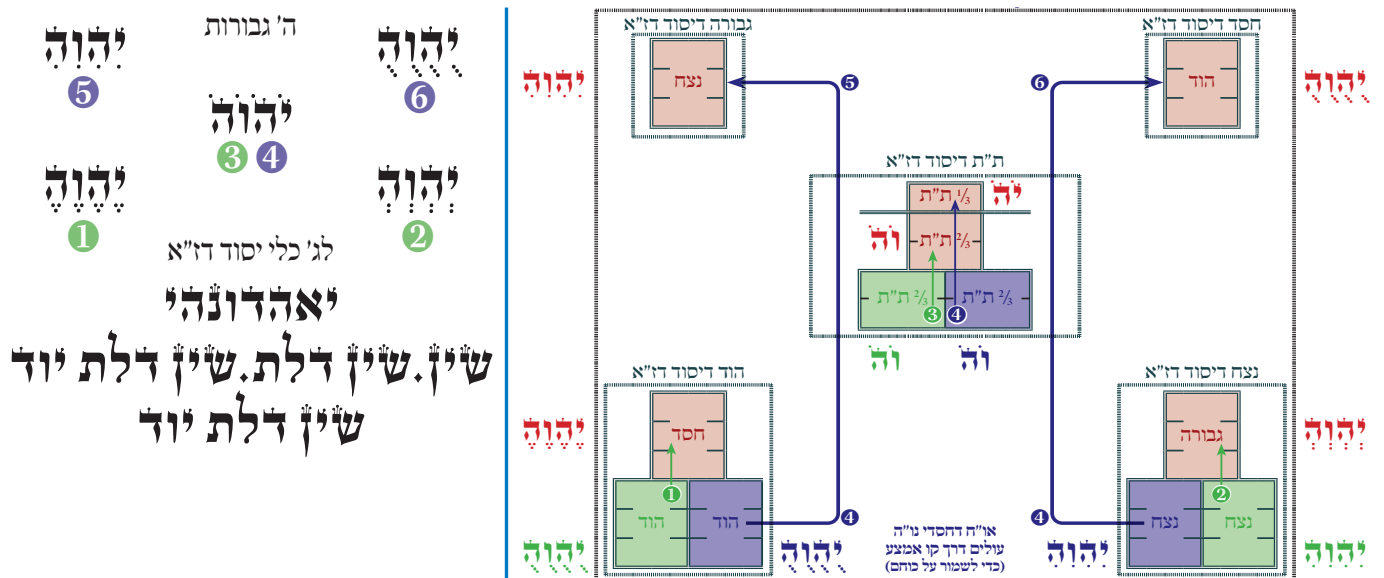

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).
ולהוציא ה' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,
ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),
ולהמשיכם ליסוד דז"א (א)

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, ה' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד,
והתנ"ה לחג"ת שביסוד

א. עיין בשער כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב (ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג)

(המיתוק לפי סדר הגבורות) להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא ייחלשו), ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחו"ג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא שבחוזה דז"א.

(ד) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. [וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים]

(ג) או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד [או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת.

ו [כפל ה] ב' שלישים העליונים ד [או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעיין יבחר.

ד בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

[סז:]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח דת"ת, לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת*
[שהוא (צ"ל שממנו) הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו (בת"ת דישסו"ת) מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א].

יהוה

ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת

או"ח דב' שלישים עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

יהוה

ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת (כתר המלך) עם שורשי המוחין שבו, לכתר ^o דפנימיות דפנימיות דז"א

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה**

[חז"ב חז"ג דכתר דז"א - מצד אימא]*

אלף הי יוד הי [חכמה]
אלף הי יוד הי [בינה]
אלף הא יוד הא [חסדים]
אלף הה יוד הה [גבורות]

[חז"ב חז"ג דכתר דז"א - מצד אבא]*

יוד הי ויו הי [חכמה]
יוד הי ואו הי [בינה]
יוד הא ואו הא [חסדים]
יוד הה וו הה [גבורות]

ג' כלי כתר דז"א*

**אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא**

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנז' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום דנה"י החדשים הנז', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה.

(*) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנז' דת"ת שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'.

רביע א'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יו יהוה

* הנה"י החדשים חוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א (ע"ג גולגלתא), והנה"י החדשים נדחים מאחוריו (צורת ל'). עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622. עיין שעה"כ דף פ"ט סע"א, שענין הכתר - שער הנו"ן. שער"ר ח"ב דף ס"ה ע"א, בענין כוונת הטבילה: המשכת הכתרים דכתרים הם לפרצופים 3-4-5 הכוללים דז"א.

o נראה ששורשי המוחין דז"א (שנבררו עם הרפ"ח של ז"א), הם השורשים שנכנסו לכחב"ד חג"ת של ישסו"ת ב' (הטיפה הגופנית), בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים (בתיבת אחד). ועכשיו, שת"ת דאימא (כתר המלך) שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל (עי' שעה"ק דף ל"ה אע"א). ואז יורדים (אותם ששורשי המוחין) לתוך גולגלתא דז"א.

לגבי הצינון לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינון (עי' אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט').

* אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאווירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתרין פ"ע דחג"ת דז"א (הסידור מסודר לפי 2-2-2, ואז אין מקום לכתר). עי' נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. ועי' ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. ועי' ע"ח ח"א דף ק"ו (כולו). שעה"ק דף ל"ה ע"א. א. עיין במבו"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב-ג'). [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו'.]

